

129. I Wittenberg i Sachsenland.

(Martin Luther.)

Moderato.

H. Matthison-Hansen.

1. I der Wit - ten - berg i Sach - sen - land der er en Grav til
hvi - ler sig en from Guds Mand alt un - der Kir - ke -

Sku - e, bu - e; hvad her han hed, det ved en-hver, som har sin Gud og

Bi - bel kær; men hvad han hed - der nu hos Gud, skal Eng - le for os

sjun - ge ud, naar vi med ham for - sam - - les!

2. Han lukked op den Bibelbog,
som var saa fast forseget;
han saa, paa Herrens Syner klog,
Guds Herlighed i Spejlet.
Han laante Biblen Folkets Maal,
han trodsed Band og Staal og Baal,
og hvad der stred mod Herrens Ord,
det sank paa Baal, det sank i Jord;
thi Herrens Ord har Kræfter!

3. Trods List og Vold, trods Band og Baal,
gik Ordet vidt om Lande;
det talte Folkets Tungemaal
alt op til Nørre-Strande;
det lød ved Donaus Kildevæld,
det højt genlød fra Dovrefjæld,
ved Blokshjærg og ved Hekla klang
det liflig sødt i Kirkesang:
da var det Lyst at leve.

4. Der han gik hjem, den fromme Mand,
til Fader i det høje,
da sørged Kristne vidt om Land
med Suk, med Graad i Øje;
han fulgtes til sit Hvilested
af læge og af lærde med,
ja mangen Ridder, gæv og bold,
med Taarer salvede sit Skjold;
men Herrens Ord dem trøsted.

N. F. S. Grundtvig.